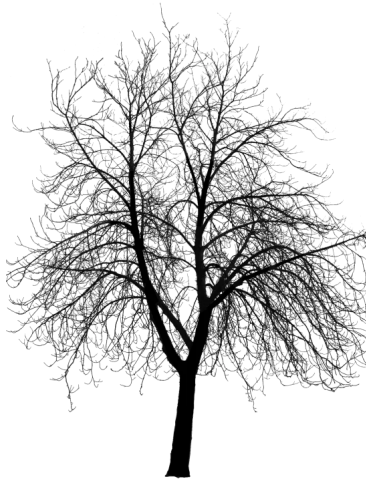

Luma apiculata

Hoogte	5-6 m (15 m)
Kroon	onregelmatig rond
Schors en takken	twijgen grijsgroen, bast lichtend kaneelbruin, licht bruingrijs afschilferend
Blad	wintergroen, elliptisch, 1-2,5 cm lang, glanzend donkergroen
Bloemen	wit, alleenstaand, 2 cm groot, juli-oktober
Vruchten	besvormig, 0,8-1 cm lang, glanzend purperzwart, eetbaar
Stekels/doorns	Geen
Giftigheid	gewoonlijk niet giftig voor mensen, (grote) huisdieren en vee
Grondsoort	alle voldoende vochtige, maar goed doorlatende gronden
Verharding	verdraagt geen verharding
Winterhardheid	8b (-9,4,5 tot -6,7 °C)
Windbestendigheid	matig
Faunaboorn	drachtboom voor bijen
Toepassing	boombakken, patiotuinen
Oorsprong	Chili, Argentinië
Synoniemen	Myrtus luma, Myrtus apiculata

In de lage landen is *Luma apiculata* een zeldzame verschijning als boom, maar op de Britse Eilanden en in Ierland kunnen forse exemplaren worden aangetroffen. Dit zijn stuk voor stuk spectaculaire verschijningen. De bomen hebben dan de typische lichtend kaneelbruine stam die in kleine licht bruingrijze plaatjes afschilfert. In noordwest Europa wordt de boom niet veel hoger dan een meter of 6; in het natuurlijk verspreidingsgebied kan deze meer dan 15 m hoog worden. De jonge twijgen zijn typisch roodachtig behaard. De bladeren zijn niet erg groot. Ze zijn leerachtig en glanzend donkergroen. Vaak is de bladrand gegolfd. De witte bloemen, die opvallen door de vier kroonbladen en een bundel meeldraden, verschijnen vanaf juli tot in oktober. Ze kunnen worden gevolgd door zwartpurperen, eetbare vruchten. Helaas is de boom onvoldoende winterhard om op grote schaal buiten toe te passen. De toepasbaarheid blijft dus beperkt tot atria, serres, binnentuinen e.d. Kan op iedere grond, mits voldoende vochtig maar toch goed doorlatend, zodat er geen stilstaand water rond de wortels blijft staan. Bij voorkeur planten op een plaats in de volle zon, hoewel lichte schaduw ook wordt verdragen.